

لذت‌گرایی یا سعادت طلبی

(بررسی تطبیقی دیدگاه‌های ارسطو، ملاصدرا و اپیکور)

تألیف: دکتر ولی غیبی

عضو هیئت علمی دانشگاه شهرکرد

لذت‌گرایی یا سعادت‌طلبی

(بررسی تطبیقی دیدگاه‌های ارسطو، ملاصدرا و اپیکور)

تألیف: دکتر ولی غیبی عضو هیئت علمی دانشگاه شهرکرد	صفحه آرای: فاطمه محمدی
ناشر: جهاد دانشگاهی واحد چهارمحال و بختیاری	تیراژ: ۵۰۰ نسخه
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۰۵-۴۳-۵	چاپ اول- زمستان ۱۴۰۰
	قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

سرشناسه: غیبی، ولی، ۱۳۴۶-

عنوان و نام پدیدآور: لذت‌گرایی یا سعادت‌طلبی (بررسی تطبیقی دیدگاه‌های ارسطو، ملاصدرا و اپیکور) / تألیف ولی غیبی.

مشخصات نشر: شهرکرد: جهاد دانشگاهی، واحد استان چهارمحال و بختیاری، انتشارات، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۱۹۸ ص:، ۱۴/۵×۲۱ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۰۵-۴۳-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: لذت‌گرایی Hedonism

موضوع: ارسطو، ۳۸۴-۳۲۲ ق.م. -- دیدگاه درباره لذت‌گرایی

موضوع: Aristotle -- Views on hedonism

موضوع: ارسطو، ۳۸۴-۳۲۲ ق.م. -- دیدگاه درباره خوشبختی

موضوع: Aristotle -- Views on happiness

موضوع: صدرالدین شیرازی، محمدبن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.م. -- دیدگاه درباره لذت

موضوع: Sadraddin Shirazi, Mohammad ebn Ebrahim -- Views on pleasure

موضوع: صدرالدین شیرازی، محمدبن ابراهیم، ۹۷۹-۱۰۵۰ ق.م. -- دیدگاه درباره خوشبختی

موضوع: Sadraddin Shirazi, Mohammad ebn Ebrahim, ۱۰۵۱-۱۰۴۵ ق.م. -- Views on happiness

موضوع: اپیکوروس، ۳۴۱-۲۷۰ ق.م. -- دیدگاه درباره لذت‌گرایی

موضوع: Epicurus -- Views on hedonism

موضوع: اپیکوروس، ۳۴۱-۲۷۰ ق.م. -- دیدگاه درباره خوشبختی

موضوع: Epicurus -- Views on happiness

موضوع: خوشبختی Happiness

شناسه افزوده: جهاد دانشگاهی، واحد استان چهارمحال و بختیاری، انتشارات

رده بندی کنگره: BF۵۱۵

رده بندی دیویی: ۱۵۸

شماره کتابشناسی ملی: ۸۵۴۰۳۴۸

استان چهارمحال و بختیاری

انتشارات جهاد دانشگاهی واحد چهارمحال و بختیاری
شهرکرد- میرآباد شرقی، نبش میدان جهاد دانشگاهی
ساختمان ستاد جهاد دانشگاهی استان، طبقه دوم

۰۳۸۳۲۳۲۰۰۷-۰۳۸۳۲۳۲۰۳۲۳

www.jchb.ir

www.16book.ir

۸	مقدمه:
۱۱	فصل اول: کلیات
۱۳	معنای سعادت
۱۹	معنای لذت
۲۱	انواع لذت
۲۳	تفاوت سعادت و لذت
۲۹	فصل دوم: نظریه لذت‌گرایی در فلسفه اخلاق: پیش‌فرض‌ها
۳۰	لذت‌گروی اخلاقی و روان‌شناختی
۳۲	پیشینه لذت‌گرایی
۳۲	وجه مشترک مکاتب لذت‌گرا
۳۳	تقریرهای مختلف لذت‌گرایی
۳۴	۱. لذت‌گرایی شخصی
۳۷	۲- لذت‌گرایی محدود (اپیکوری)
۳۷	۳- لذت‌گرایی غیرشخصی یا سودگرایی
۳۹	بررسی و نقد
۴۲	نقد نظریه سودگرایی
۴۵	فصل سوم: لذت و سعادت از دیدگاه اپیکور
۴۷	وضعیت فرهنگی- اجتماعی در زمان اپیکور
۴۹	دیدگاه اخلاقی اپیکور
۵۱	ریشه‌های اندیشه اپیکور
۵۶	هدف اپیکور
۵۷	الف- گرایش به خدایان

۵۸.....	ب- اعتقاد به تقدیر
۵۹.....	ج- معمای مرگ
۶۱.....	لذت از نگاه اپیکور
۶۵.....	انتقاد اپیکور به آریستپوس
۶۸.....	انواع لذت از نگاه اپیکور
۷۴.....	نقش عقل در گزینش لذات
۷۸.....	توصیه های اخلاقی اپیکور
۷۸.....	۱ عزلت
۷۸.....	۲ منع عشق جنسی
۷۹.....	۳ تأکید بر دوستی
۷۹.....	۴ قناعت
۸۰.....	رابطه لذت و سعادت
۸۶.....	بررسی و نقد نظریه لذت گرایی اپیکور
۸۸.....	چکیده فصل
۸۹.....	فصل چهارم: لذت و سعادت از دیدگاه ارسطو
۹۲.....	اندیشه اخلاقی ارسطو
۹۴.....	مفهوم سعادت
۹۷.....	انواع سعادت
۹۸.....	ویژگی های انسان سعادت مند
۱۰۰.....	رابطه فضیلت و سعادت
۱۰۱.....	مفهوم فضیلت عقلی
۱۰۲.....	جایگاه لذت در نظریه سعادت ارسطو
۱۰۷.....	اسباب سعادت از نظر ارسطو
۱۰۸.....	تشبه به مبدأ، سعادت اعلیٰ
۱۱۴.....	سهم خیرات خارجی در سعادت

مقدمه:

لذت، از اساسی‌ترین انگیزه‌های رفتار در آدمی است و از طرفی سعادت، به‌عنوان غایت اخلاق تلقی می‌گردد. رابطه «لذت» با «سعادت» یکی از مباحث بنیادین در فلسفه اخلاق است. این کتاب به بررسی تطبیقی دیدگاه‌های سه متفکر با گرایش‌های مختلف (ارسطو، سعادت‌گرا، اپیکور، «لذت‌گرا» و ملاصدرا به‌عنوان نماینده فلسفه اسلامی) در این رابطه می‌پردازد. مشکل بنیادین، شناخت ماهیت سعادت است زیرا تا انسان حقیقت سعادت را نشناسد، راه تحصیل آن را نیابد. ارسطو سعادت را مفهومی می‌داند که شامل فضیلت‌های مختلف عقلی و اخلاقی است و نظریه «حد وسط» یا «اعتدال طلایی» را در تعریف فضیلت مطرح می‌سازد. او بالاترین فضیلت را تفکر نظری در باب حقیقت معرفی می‌کند. از نگاه ارسطو، لذت حالت خوش نفسانی است که در اثر دستیابی به مطلوب حاصل می‌گردد. خیر بودن، برترین خیر بودن و نیز بسندگی به خود، از ویژگی‌های سعادت است. از نظر ارسطو سعادت، عین لذت نیست بلکه لذت، نتیجه حصول سعادت است. از دیدگاه اپیکور (Epicurus)، سعادت، عین لذت است؛ اما مراد وی از «لذت» تنها لذت‌های حسی یا عیاشی نیست. مقصود وی از لذت، «فقدان رنج» است و راه وصول به سعادت را تعدیل امیال و دوری از لذت‌های غیرضروری همچون تجمل‌پرستی و

قدرت طلبی می‌دانست؛ زیرا از نگاه اپیکور این امیال و خواسته‌ها، بیشتر سرچشمه رنجند تا منبع شادمانی. از نگاه ملاصدرا سعادت حقیقی انسان در تقرب به ذات اقدس الهی است که البته همراه بهره‌مندی از عمیق‌ترین و پایدارترین لذات است. لذت از دیدگاه ملاصدرا، ادراکِ ملائم است. وی برخلاف اپیکور انسان را یک موجود تک‌ساحتی نمی‌بیند بلکه علاوه بر جسم برای انسان روح و روان نیز قائل است که دارای لذاتی متناسب با خود است. راه رسیدن به سعادت نفس هم از نگاه وی در ایمان و بندگی است و جزئیات بندگی را باید از وحی آموخت. در پایان توجه به سه نکته مهم است: نخست، عدم کفایت توان و دانش متعارف بشر در تشخیص سعادت حقیقی انسان، دوم این‌که سعادت حقیقی بر محور قرب الهی دور می‌زند و سوم این‌که سعادت حقیقی همراه است با نائل شدن به اوج لذت. این کتاب در شش فصل تدوین شده است: فصل اول در بیان کلیات، فصل دوم، در بیان نظریه لذت‌گرایی در فلسفه اخلاق و تاریخچه مختصر لذت‌گرایی؛ فصل سوم در لذت و سعادت از دیدگاه اپیکور؛ فصل چهارم در لذت و سعادت از دیدگاه ارسطو؛ فصل پنجم در لذت و سعادت از دیدگاه ملاصدرا؛ فصل ششم در وجوه اشتراک و اختلاف سه دیدگاه و در پایان منابع کتاب ارائه شده است.